

Sygn. akt VII U 522/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesława Szulczewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Owczarek - Kapusta

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2016 r. w Gdańsku

sprawy małoletniej L. S. reprezentowanej przez opiekuna prawnego K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o datę przyznania renty rodzinnej

na skutek odwołania małoletniej L. S. reprezentowanej przez opiekuna prawnego K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 8 lutego 2016 r. nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 522/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08 lutego 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił małoletniej L. S. reprezentowanej przez matkę K. S. prawa do wyrównania renty rodzinnej za okres od 18 grudnia 2013 r. do 21 marca 2014 r. z uwagi na fakt, iż wniosek o rentę rodzinną zgłoszono dnia 17 kwietnia 2014 r., zaś decyzją z dnia 16 maja 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił prawo do renty rodzinnej dla córki L. od 22 marca 2014 r. tj. od ustalonej wówczas daty śmierci ojca – M. K.. Wobec powyższego w ocenie organu brak podstaw do wyrównania świadczenia od 18 grudnia 2013 r. bowiem wniosek wpłynął w kwietniu 2014 r. (k. 35 akt rentowych)

Odwołanie z dnia 02 marca 2016 r. od powyższej decyzji wniosła K. S. żądając w imieniu małoletniej córki L. S. wyrównania świadczenia od miesiąca grudnia 2013 r. z uwagi na fakt, iż postanowieniem Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim w sprawie I Ns 1063/14 sprostowano punkt II aktu zgonu nr (...) wystawionego przez Urząd Stanu Cywilnego w O. i zmieniono datę śmierci ojca L. - M. K. z dnia 22 marca 2014 r. na 18 grudnia 2013 r. (k. 2 -3 akt sprawy). Organ rentowy w odpowiedzi z dnia 25 marca 2016 r. na odwołanie ubezpieczonej wniosł o jego oddalenie, powołując się na argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji (k. 15 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. działając w imieniu małoletniej L. S. dnia 29 stycznia 2016 r. złożyła w pozwanym organie rentowym wniosek o wypłatę renty rodzinnej od dnia 18 grudnia 2013 r.

okoliczność bezsporna, vide: wniosek o prawo do renty rodzinnej z dnia 29 stycznia 2016 r. – k. 30 akt rentowych

Ojciec ubezpieczonej L. S. M. K. zginął dnia 18 grudnia 2013 r. W akcie zgonu nr (...) wystawionym przez USC w O., jako datę śmierci wskazano 22 marca 2014 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 29 października 2015 r. sygn. akt I Ns 1063/14 sprostowano punkt II aktu zgonu, w ten sposób, że w miejsce 22 marca 2014 r. wpisano 18 grudnia 2013 r.

Dnia 17 kwietnia 2014 r. ubezpieczona reprezentowana przez matkę złożyła w pozwanym organie rentowym wniosek o rentę rodzinną po zmarłym ojcu. Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 16 maja 2014 r. przyznał zaliczkę na poczet przysługującej renty rodzinnej od 22 marca 2014 r. tj. od pierwotnej daty wskazanej w akcie zgonu jako data śmierci ojca.

Zaskarżoną w sprawie decyzją z dnia 08 lutego 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił prawa do wyrównania świadczenia za okres od 18 grudnia 2013 r.

dowód: decyzja pozwanego o przyznaniu prawa do renty rodzinnej z dnia 08 lutego 2016 r. – k. 35 akt rentowych, decyzja z dnia 16 maja 2014 r. k. 53 akt rentowych, postanowienie z dnia 29 października 2015 r. k. 33 akt rentowych, skrócony akt zgonu k. 12 akt rentowych

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych oraz w aktach sprawy, których prawdziwość nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o dokumentację dostarczoną przez strony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie niesporny był stan faktyczny, spór dotyczył daty przyznania świadczenia.

Jak wynika z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. / tekst jednolity z 2009 r. DU nr 153 /, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2. Lex specialis w stosunku do powyższej zasady ogólnej odnajdujemy w art. 129 ust. 2 te same ustawy, zgodnie z którym w razie zgłoszenia wniosku o rentę rodzinną w miesiącu przypadającym bezpośrednio po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć ubezpieczonego, emeryta lub rencisty, rentę rodzinną wypłaca się od dnia śmierci, nie wcześniej jednak niż od dnia spełnienia warunków do renty przez uprawnionych członków rodziny.

Jak przyjmuje judykatura, ustalenie prawa do świadczenia przez stwierdzenie spełnienia jego warunków nie odpowiada przyznaniu świadczenia. Jeżeli zatem przesłanki uprawniające do świadczenia zostały spełnione przed datą złożenia wniosku o to świadczenie, to jego przyznanie nie może nastąpić wcześniej niż od miesiąca, w którym ten wniosek zgłoszono (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2015 r., I UK 329/14). Przyznaniem świadczenia jest ustalenie prawa do jego pobierania, a więc wypłaty (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 1989 r., III UZP 11/89, OSNCP 1990 Nr 6, poz. 72; uchwała z dnia 10 sierpnia 1988 r., III UZP 22/88, OSNCP 1989 Nr 12, poz. 194).

Należy więc uznać zdaniem Sądu Okręgowego, iż dopiero złożenie wniosku o świadczenie z ubezpieczenia społecznego powoduje obowiązek jego wypłaty.

W analizowanej sprawie wniosek o rentę rodzinną po zmarłym M. K. ubezpieczona zgłosiła w dniu 17 kwietnia 2014 r. w związku z tym Zakład prawidłowo zastosował przepis art. 129 ust. 2 ustawy i przyznał małoletniej prawo do renty od dnia 22 marca 2014 r. Późniejsza zmiana daty śmierci ojca małoletniej pozostaje bez wpływu na datę przyznania świadczenia, bowiem brzmienie ww. przepisów jest jednoznaczne przypisując decydujące znaczenie chwili

zgłoszenia wniosku ,przy czym wniosek ten musi być złożony bezpośrednio po miesiącu , w którym nastąpiła śmierć ubezpieczonego .

Brak podstawy prawnej do wyrównania ubezpieczonej świadczenia za okres od dnia 18 grudnia 2013 r. do 21 marca 2014 r. , bo nie zostały przewidziane wyjątki od ww. zasad.

Toteż Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami orzekł w sentencji wyroku, oddalając odwołanie jako niezasadne.

SSO Wiesława Szulczewska